

ning, og det saa meget mindre som denne, saaledes som allerede anført i ovennævnte Skrivelse herfra af 23. Marts d. A., kun vil kunne ventes at „række til i en ikke alt for lang Aarrække, saaledes at Spørgsmaalet om Banegaardens Udvidelse eller Flytning da paa ny vil komme frem“. Det, der er Tale om her, er altsaa en Ordning af den Beskaffenhed, at efter nogle Aars Forløb vil Spørgsmaalet om Flytningen paa ny komme frem, og skal man saa til den Tid flytte et andet Sted hen, vil Omkostningerne blive forøget.

Efter hele det Materiale, som foreligger, og efter de Forhandlinger, der har været førte i Udvalget, hvor Statsbanernes teknisk sagkyndige har været tilkaldte Gang paa Gang, er det største Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, kommet til den Opfattelse, at vi af de foreliggende Forslag maa foretrække Regeringens som det mest tilfredsstillende Forslag, idet det byder den endelige Løsning af Spørgsmaalet. Jeg anbefaler derfor ærede Medlemmer at stemme for dette Lovforslag, og dette sker ved, at man nu ved anden Behandling stemmer mod alle de stillede Ændringsforslag. Naar disse er stemte ned, hvad jeg haaber de vil blive, samles vi om det Lovforslag, som Ministeren har indbragt, og som jeg tror vil føre til en heldig Løsning af Spørgsmaalet om Ordningen af Aarhus Banegaardsforhold.

Jensen-Sønderup: Det har gjort et mindre tiltalende Indtryk paa mig, at Udvalgets Ordfører (Ferdinand Nielsen) i den Grad tumlede med Millionerne, 6, 7, 8, 9, 10, 11 Mill. Kr., som om Situationen var en saadan, at det næsten ikke spillede nogen Rolle for os, om vi brugte et Par Millioner Kr. mere eller mindre til et enkelt Anlæg som det, her er Tale om: Ordningen af Banegaardsforholdene i Aarhus. I al Almindelighed er det min Opfattelse, at man, saavel naar Talen er om smaa, som — og da ikke mindst — naar Talen er om store og bekostelige Statsanlæg, skal se paa, hvad det paagældende Anlæg koster. Men jeg synes, at der er al Grund til netop i Øjeblikket mere end sædvanligt at have Opmærksomheden henvendt paa, om der var Mulighed for, i alt Fald for Tiden, at spare en Del af de mange Millioner, som den ærede Ordfører tumlede med. Det maa heller ikke glemmes, at vi ved tidligere Love om nye Jernbaneanlæg og Udvidelse af bestaaende — blandt andet og navnlig Banegaar-

den her i København, men ogsaa adskillige andre Statsbanestationer — har forpligtet Statskassen til at udrede adskillige Millioner Kroner aarligt i de følgende Aar. Det har vi en Gang bundet os til, det vil enhver Rigsdag være nødt til at rette sig efter, og jeg føjer til: Det vilde være overordentlig uheldigt, om det skulde blive nødvendigt enten helt at standse med Fortsættelsen af de een Gang besluttede Udvidelser eller Nyanlæg ved Statsbanerne eller indskrænke dem i ret betydelig Grad.

Det har Venstremindretallet i Udvalget i ikke ringe Grad haft sin Opmærksomhed henvendt paa. Vi har maattet spørge os selv: Gaar det an, at vi i dette Øjeblik forpligter Statskassen til Anvendelse af saa mange Millioner Kroner, som der her er Tale om, til et enkelt Anlæg? Er Forholdene i Aarhus af en saadan Art, at de absolut kræver Anvendelse i Øjeblikket, d. v. s. i de første 4—5 Aar, af saa mange Millioner, som der her er Tale om? Og vi drister os til at hævde, at Forholdene i Aarhus ganske vist, som den ærede Ordfører sagde, for Godstrafikkens Vedkommende er af en saadan Art, at der maa gøres noget, men at de paa den anden Side ingenlunde er saaledes, at det er nødvendigt at skride til Anlæg af en saa kostbar og i enhver Henseende — det skal indrømmes — moderne indrettet Banegaard som den, der er stillet Forslag om af Regeringen, eller den, der er stillet Forslag om af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Vi drister os til at hævde, at det kan lade sig gøre ved Anlæg af en Godsbanegaard at forbedre Forholdene for Trafikken i Aarhus saaledes, at det, indtil vi forhaabentlig om ikke mange Aar har baade bedre Overblik over, hvad det gaar an at disponere over af Statens Midler, og forhaabentlig ogsaa har flere Midler, og disponere over end nu, altsaa indtil vi kan overse Forholdene i økonomisk Henseende, vil være tilstrækkeligt ved Anlægget af en Godsbanegaard at skaffe den fornødne Forbedring af Godstrafikken og afvente Udviklingen i øvrigt med Hensyn til Persontrafikken.

Naar jeg da kortelig skal gøre Rede for, hvad det Ændringsforslag gaar ud paa, der er stillet som Nr. 1 af det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) og mig, har jeg forholdsvis let ved at gøre Rede for det, fordi det i alt væsentligt er for Godsbanegaardsanlægget det, der i sin Tid har foreligget Forslag om her